Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА, 22 травня 2004 року

№ 93 (3343)

22 травня 143-тя річниця перепоховання Тараса Шевченка

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У Києві відкрито меморіальну дошку на церкві Різдва Христового, де 18—19 травня (6—7 травня за старим стилем) 1861 року стояла домовина з тілом Тараса Шевченка, було відправлено панахиду за упокій його душі.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Чи вважаєте ви, що справжній українець мусить хоч раз побувати на Чернечій горі?

Петро Ротач, письменник:

— Так. Обов'язково. Для мене особисто це найсвятіше місце на землі. Бо саме під Каневом покоїться душа і велич української нації.

Василь Скорик, директор Диканського історико-краєзнавчого музею:

— Найперше там має бувати молоде покоління. Можливо, саме після відвідин могили Кобзаря багатьом із них вдасться прозріти, долучитися до джерел духовності. Загалом потрібно якомога частіше занурюватись у нашу минувшину, вчитись в історії життя.

Юрій Ісаєв, журналіст:

— Я народився і виріс у Каневі. І мала батьківщина завжди асоціюється з Чернечою горою. Завжди, коли вдається там побувати, неодмінно вклоняюсь генієві Тараса. Вважаю, що Міністерство освіти має організовувати туди поїздки школярів.

Тетяна Яковенко, 45 років, селянка:

— На Чернечій горі вдалося побувати, коли навчалася у школі, восьмикласницею. Їздили туди і мої діти. Підростуть онуки — також поїдуть. І так має бути в кожній родині.

Записав Григорій ГРИНЬ.

Мова єднання

«Українська мова — мова єднання» — це назва Всеукраїнського конкурсу учнівської молоді, переможці якого прибули до Умані. Знавцям рідної мови влаштували урочистий прийом, їх вітало керівництво Шевченкового краю та Уманського району. Гості відвідали Національний дендропарк «Софіївка», Державний педуніверситет імені Павла Тичини. Далі маршрут представників мовознавчої еліти України проляже до сіл Шевченкове та Моринці, Городища. А в день вшанування 143-ї річниці перепоховання Тараса Шевченка з чужини в рідну землю юні філологи прибудуть до Канева, **повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

З нагоди 55-річчя Закарпатського обласного художнього музею в його виставкових залах розгорнуто експозицію найкращих творів. Багато з них відвідувачі востаннє бачили кілька десятиліть тому, а деякі взагалі ніколи не виставлялися. Серед них роботи представників європейського Відродження («Вінчання Марії з Йосипом» Ламберта Ломбарта), українського бароко («Архангел Михаїл» Бродлаковича-Вишенського), картини Айвазовського, Шишкіна та багато інших шедеврів.

На знімку: «Архангел Михаїл» Бродлаковича-Вишенського.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

МАЕСТРО, БУДЕМО ЖИТИ!

У Державному музеї авіації з'явився новий експонат. За свої тридцять років він ніколи не піднімався в повітря. Але його бойовий шлях відомий практично кожному. На ньому громив розписаних драконами і бубновими тузами фашистських асів Герой Радянського Союзу гвардії капітан Титаренко. Так, отой самий. Легендарний командир «другої співаючої» ескадрильї. Звичайно, кіно — це вимисел. І картина «У бій ідуть самі старики» хоча й грунтується на реальних подіях, все-таки художній твір. Але твір мистецтва, виконаний таким майстром, як Леонід Биков, здатний передати суть минулого набагато точніше за тисячі сторінок архівних документів.

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку: актори Алім Федоринський, Вілорій Пащенко, Володимир Талашко.

Прем'єр зустрінеться з діаспорою

В Україні з офіційним візитом перебуває Прем'єр-міністр Республіки Болгарія Симеон Сакскобурготський. Учора високий гість зустрівся з Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Віктором Януковичем і Першим заступником Голови ВР Адамом Мартинюком. Як відзначалося під час зустрічей, товарообіг між Україною і Болгарією за три місяці поточного року досяг 115,4 млн. доларів, тоді як за результатами минулого року він становив 385,2 млн. доларів.

Сьогодні С. Сакскобурготський вилетить до Одеси, де зустрінеться з керівництвом області. Як очікується, в неділю він відвідає Болград і зустрінеться з болгарською діаспорою. В Україні проживають 204,6 тисячі етнічних болгар, переважно — в Одеській області.

ВРОЖАЙ-2004

Країна розібраних комбайнів

Кількісний брак техніки напередодні збиральної кампанії посилюється її неготовністю до проведення польових робіт. Так, станом на початок травня у багатьох областях, де масово вирощують житопшеницю, аграрники поставили на колеса лише кожен третій зернозбиральний комбайн. Така само ситуація з кормозбиральними і косарками.

У НОМЕР

«Гута Ченстохова» під розслідуванням

Європейська комісія оголосила про початок розслідування деяких аспектів реструктуризації добре знаного в Україні польського металургійного комбінату «Гута Ченстохова». Брюссель має намір з'ясувати, чи отримувало підприємство фінансову державну допомогу. Річ у тім, що під час переговорів про вступ до ЄС Польща не внесла «Гуту» до переліку компаній металургійної промисловості, стосовно яких таке дозволялося. Польський уряд мав тоді намір задіяти процедуру банкрутства, фактично ліквідації комбінату. Однак згодом, з огляду на кон'юнктуру ринку та зростання попиту на продукцію, змінив своє рішення і вирішив «Гуту» реструктуризувати й продати, захистивши її від ліквідації законом про громадську допомогу для підприємств, надзвичайно важливих для ринку праці, та «списавши», як підозрює Європейська комісія, 72 млн. євро бюджетного боргу.

Від азів — до наболілого

Сучасні механізми та інструменти встановлення інвестиційно-інноваційної моделі економічного розвитку країни досліджуватиме 27—29 травня цього року Міжнародний форум «Інновації. Інвестиції. Інтеграція».

Під час форуму, який відбуватиметься у столичному Будинку вчителя (вул. Володимирська, 57), члени уряду, народні депутати, представники місцевих органів влади та громадських організацій одержать рекомендації з практики формування інвестиційно-інноваційної стратегії, програм розвитку підприємств, регіонів, секторів економіки, проаналізують вітчизняний та зарубіжний досвід.

Організатор форуму — Центр інвестиційно-інноваційних програм Національного інституту стратегічних досліджень переконаний, що вирішити завдання, окреслені в інноваційній моделі структурної перебудови економіки країни, можна лише за умови налагодження ефективної співпраці влади, науки, виробництва та бізнесу.

Вогонь і вісім тонн пороху

На автошляху Тараща—Біла Церква, поблизу села Довгалівське Рокитнянського району Київщини, перекинувся на загорівся МАЗ-5334. Вантажівка перевозила для підприємства «Західвибухпром» вісім тонн балістичного пороху з військової частини, дислокованої у Кіровоградській області. Унаслідок події загинув один із супровідників вантажу, ще двох — госпіталізовано. Машина й вантаж знищені вогнем.

Генеральна прокуратура України порушила кримінальну справу за статтею 267, частина 2 Кримінального кодексу — порушення правил поводження з вибухонебезпечними речовинами. Ведення досудового слідства доручено Військовій прокуратурі Північного регіону, **інформує агентство «Інтерфакс-Україна».**

ПЕРЕДПЛАТА

У «Голосі» про все — вголос!

Любі друзі!
Передплачуйте «Голос».
3 гривні 30 копійок на місяць —
і газета надходитиме п'ять разів на тиждень.
Передплата на півроку —
19 гривень 80 копійок.

Увага! 2 гривні на місяць!

Це наш подарунок для індивідуальних передплатників, котрі хочуть одержувати газету тричі на тиждень:
вівторок — з рубрикою «Держава і право»;
четвер — з телепрограмою і «Сім'єю»;
п'ятниця — з «Освітою», «Поштою» і «5+2».
Тож на півроку така передплата коштує всього 12 гривень.
Тут ураховано вартість доставки газети і приймання передплати та інших послуг «Укрпошти».

І ні копійки більше!

Не гаймо часу! Мерщій на пошту чи до листоноші!
А копію квитанції надсилайте в «Голос» —
на розіграш подарунків газети.

Читаймо «Голос» разом!

З «Голосом» та ще й на велосипеді

Пенсіонер, колишній агроном **Петро Пантелійович Удовенко** з села Куковичі Менського району Чернігівщини — передплатник «Голосу України» з 12-річним стажем. Їздив він 15 років на старенькому велосипеді. А тепер буде на новому. Саме такий подарунок від ВАТ «ЧеЗаРи» він отримав як переможець розіграшу призів нашої газети.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

25 травня в Києві відбудеться мітинг на підтримку газети «Сільські вісті»

Народні обранці пишуть Президенту

Вечірнє засідання 20 травня

Після перерви Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк повідомив, що на погоджувальній раді лідерів фракцій прийнято рішення звернутися до Президента України Леоніда Кучми з проханням вивести українських миротворців із Іраку. В листі до глави держави, зокрема, йдеться, що керівники депутатських фракцій і груп просять розглянути питання про відкликання українського миротворчого контингенту з Іраку, «оскільки чинне законодавство відносить до повноважень Президента України прийняття рішення щодо відкликання українського миротворчого контингенту та враховуючи особливу гостроту цього питання в нинішній політичній ситуації». Однак підписалися під цим зверненням лише лідери фракцій КПУ та СПУ і представники фракції БЮТ та групи «Центр». Разом ці фракції та групи налічують лише 117 голосів депутатів, чого недостатньо для прийняття рішення. А. Мартинюк висловив сподівання, що парламент набере необхідну кількість голосів, щоб розблокувати роботу, й надав слово депутатам для реплік.

Зокрема, лідер КПУ П. Симоненко заявив, що комуністи вимагають від парламенту прийняття політичного рішення про виведення українських миротворців із Іраку через зростання загрози терористичних актів на території України. Іван Бокий (СПУ) звернувся до жінок-депутатів із пропозицією «взяти питання про виведення українського контингенту з Іраку на себе». На це Катерина Ващук (АПУ) відповіла, що вона та інші жінки-парламентарії вже зустрічалися з Президентом з цього приводу. «Ми й надалі робитимемо все, щоб якомога надійніше захистити наших дітей і якомога скоріше повернути їх додому», — сказала К. Ващук. Оскільки нормальну роботу парламенту налагодити не вдалося, А. Мартинюк достроково закрив пленарне засідання.

У кулуарах депутати висловлювали різні пропозиції, як розблокувати роботу парламенту. А координатор парламентської більшості Степан Гавриш взагалі запропонував заново підписати меморандум про утворення більшості та проводити засідання Верховної Ради у закритому режимі до президентських виборів. «Частина депутатів перетворилися на політичне м'ясо і не можуть впливати на прийняття рішень», — заявив координатор більшості.

Юліана ШЕВЧУК.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Чи бере участь іноземний капітал у наших виборах?

Ранкове засідання 21 травня

Ще до початку ранкового засідання комуністи вивісили на трибуні президії Верховної Ради плакат з вимогою вивести українських військових з «ганебної війни в Іраку». І хоча ця тема й звучала лейтмотивом в їхніх емоційних заявах, проте каменем спотикання стало внесення до порядку денного інформації тимчасової слідчої комісії з питань встановлення фактів закордонного втручання у фінансування виборчих кампаній в Україні через недержавні організації, що існують на гранти іноземних держав. Так, Валерій Асадчев («Наша Україна») поцікавився, на якій підставі розглядається ця інформація і хто уповноважував голову цієї комісії Валерія Мішуру виступати з цього приводу. А Олексій Козаченко («Центр») зізнався, що комісія, до складу якої він входить, не приймала таке рішення. Валерій Мішура пояснив, що запрошення на засідання слідчої комісії він розсилав усім депутатам, утім, за його словами, частина відверто блокувала роботу, решта не брали участь. Хоча, додав він, у нього є достатньо інформації для звіту. Трибуну, з якої голова слідчої комісії все-таки намагався розпочати свій виступ, оточили «нашоукраїнці». Після чого Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк оголосив на вимогу фракцій БЮТ та «Наша Україна» півгодинну перерву.

На початку ранкового засідання головуючий поінформував про перейменування депутатської групи «Народний вибір» на групу «Союз», яку уповноважені представляти Микола Баграєв, Микола Гапочка, Володимир Гошовський, Віктор Кириллов, Василь Надрага, Лев Миримський, Микола Солошенко. Крім того, Адам Мартинюк оголосив про вихід із депутатської групи «Демократичні ініціативи—Народовладдя» Михайла Зубця і Михайла Потебенька та входження їх до групи «Союз».

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Київ закликає Ізраїль і Палестину до миру

Глава МЗС зустрівся з послами арабських країн

Україна серйозно стурбована небезпечним розвитком ситуації на Близькому Сході, зокрема, діями Ізраїлю в секторі Газа і руйнуванням будинків у таборі палестинських біженців Рафах, що призвело до численних жертв серед мирного палестинського населення, і закликає сторони до мирного врегулювання конфлікту. Про це йдеться у заяві МЗС України, у якій підкреслюється, що дії суперечать міжнародному гуманітарному праву, зобов'язанням Ізраїлю згідно з планом «Дорожня карта», а також ускладнюють зусилля міжнародного співтовариства з відновлення ізраїльсько-палестинського мирного діалогу.

На зустрічі в українському МЗС посли арабських країн — Алжиру, Єгипту, Кувейту, Лівії, Марокко, Сирії і Палестинської Національної Адміністрації — позитивно оцінили «конструктивну і зважену позицію України в ізраїльсько-палестинському конфлікті» та політику, що її проводить Україна в рамках міжнародних миротворчих зусиль.

Торкаючись ситуації в Іраку, сторони погодилися з неможливістю розв'язання наявних суперечностей силовими методами і висловили стурбованість ескалацією насильства в регіоні. Співрозмовники висловилися також за подальше активне залучення ООН до політичної трансформації Іраку. Відзначалося, що ситуацію в країні неможливо остаточно врегулювати, доки не налагоджено повноцінне функціонування інфраструктури і не відновлено економіку. Для цього міжнародному співтовариству варто продовжувати докладати зусиль у подоланні гуманітарної кризи в цій країні.

Міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко розповів послам про гуманітарну місію українських миротворців в іракській провінції Васіт, підкресливши, що своїми діями Україна «сприяє громадському порядку та підтриманню безпеки в Іраку».

До Литви — з безплатною візою

Сейм Литви ратифікував Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Литовської Республіки про поїздки громадян. Згідно з цим документом, візи громадянам України для поїздок до Литви видаватимуть безплатно і без пред'явлення запрошення. В окремих випадках видаватимуть багаторазові візи терміном до 5 років.

Згідно з угодою, громадяни України, які користуються чинними проїзними документами і мають чинні шенгенські візи або дозвіл на тимчасове перебування чи постійне проживання в Україні та Литві, матимуть можливість слідувати територією Литовської Республіки на основі чинних проїзних документів без оформлення транзитних віз. Водночас громадяни Литви матимуть можливість відвідувати Україну без віз, перебувати на території нашої держави до 90 днів протягом 6 місяців.

Про об'єднання Кореї говоритимуть в українській столиці

Проблемі об'єднання двох Корей — Північної та Південної вже більш як піввіку. Сприяти її розв'язанню покликана Консультативна рада з мирного демократичного об'єднання Кореї при Президенті РК, до якої входять представники багатьох країн світу. Наступного понеділка, за сприяння посольства цієї країни в Києві та Асоціації корейців України, виїзне засідання ради вперше відбудеться в Києві. До цього такі дискусії в країнах колишнього СРСР влаштовувалися лише в Москві.

— Президент Республіки Корея має своїх помічників-радників з питань об'єднання в багатьох країнах світу, — розповідає президент Асоціації корейців України, член Консультативної ради Світлана Лі. — На наступному засіданні виконавчий комітет ради розповість про результати чергових міжкорейських переговорів, а також про реалізацію відповідних програм — зокрема, з відновлення транспортного сполучення між двома країнами, щодо пошуку та організації зустрічей родичів, які мешкають по різні боки демілітаризованої зони, щодо обміну офіційними делегаціями. Нині між Сеулом та Пхеньяном тривають багатоспектні переговори з питань об'єднання, спрямовані, з огляду на відсутність спільних політичних та ідеологічних поглядів, передовсім на розширення соціальних, гуманітарних і освітніх контактів, а також економічних програм.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

У НОМЕР

У Ялті відбудеться саміт ЄЕП

Плановано, що 23—24 травня в Ялті президенти Росії, України, Білорусі та Казахстану розглянуть питання фінансування і подальшої організації роботи з формування Єдиного економічного простору (ЄЕП). Договірно-правова база з цього питання включатиме майже 100 угод. Глави держав обговорять першочергові заходи для реалізації поставлених завдань. Передбачається до кінця поточного року розробити проекти основного масиву угод з конкретних питань. Перший пакет договорів мають намір підписати в 2005—2006 роках.

Усі сторони практично одночасно ратифікували угоду щодо ЄЕП, і в Ялті відбудеться обмін ратифікаційними грамотами. Теоретично ЄЕП сформовано — політичну волю лідерів держав підкріплено політичною волею парламентів. Справа за технічною і практичною частинами. Зрозуміло, що відразу всі сто угод підготувати і підписати неможливо. А з питання, у якому порядку їх підписувати, і розпочинуться основні суперечки. У кожної сторони є свій погляд на те, що мають реалізовувати в першу чергу. Україна наполягає, щоб євпівці почали зі створення зони вільної торгівлі і при цьому дещо зачекали з підписанням угод з лібералізації сфери послуг. Казахстан пропонує спочатку пройтися по угодах, що регламентують лібералізацію відносин у сфері транспорту, а потім займатися рештою. Росія стверджує, що все це має сенс підписувати тільки разом, тобто пакетом. У визначенні черговості й буде основна складність процесу формування ЄЕП.

Прямі відповіді на прямому зв'язку

На 29 дзвінків протягом однієї години встиг відповісти міський голова Донецька Олександр Лук'янченко під час «прямої лінії», організованої у четвер газетою «Голос України». Читачів турбували найрізноманітніші проблеми: від ремонту дахів до питання: «Яку державу ми будуємо?» Щодо географії, то мешканці віддалених районів були не менш активні, ніж центральних. «Владу називають бюрократами, — сказав О. Лук'янченко. — Але ми прагнемо бути прозорою і чутливою бюрократією». Всі без винятку звернення будуть негайно розглянуті відповідними службами міської та районних рад, а автори отримають конкретні відповіді, запевнив міський голова. Детальніше про «пряму» розмову — в одному із наступних номерів газети.

Ліна КУЩ.

Президент ФФУ — член виконкому УЄФА

Футбол. Гетеборг (Швеція). Виконком УЄФА, що засідав тут, прийняв до свого складу двох нових членів. Ними стали президент Федерації футболу України Григорій Суркіс та президент Португальської федерації футболу Жільберто Мадаїл.

Київ. Стадіон «Динамо» ім. В. Лобановського. Товариський матч юнацьких збірних (U-19). **Україна—Німеччина. 2:0.** М'ячі забили представники донецького «Шахтаря» — Костянтин Ярошенко (46, з пенальті) і Дмитро Антонюк (48).

Порушують, скасовують...

Генеральна прокуратура України порушила кримінальну справу щодо народного депутата, лідера БЮТ Юлії Тимошенко, розглянувши заяву громадянина Володимира Боровка про спробу підкупити суддю.

Володимир Боровко повідомив, що з його допомогою Ю. Тимошенко намагалася вплинути на рішення суду і звільнити з-під варти обвинувачуваних у скоєнні особливо тяжких злочинів колишніх керівників корпорації ЄЕСУ Геннадія Тимошенка і Антоніну Болюру. Для цього Ю. Тимошенко передала В. Боровку велику суму в доларах США і просила передати ці гроші судді.

Це прохання В. Боровко не виконав, тому тепер Ю. Тимошенко вимагає від нього повернути 125 тис. доларів.

Кримінальну справу порушено за ознаками замаху на давання хабара, **повідомляє прес-служба Генпрокуратури.**

У своїх коментарях на прес-конференції з приводу заяви Боровка Юлія Тимошенко була лаконічна: «Безперечно, це провокатор». Вона впевнена, що провокацію підготували «Медведчук і його команда».

* * *

За скаргою Юлії Тимошенко прокуратура Києва скасувала постанову про відмову в порушенні кримінальної справи проти генерального директора «Студії «1+1» Володимира Оселедчика.

Як повідомляє прес-служба партії «Батьківщина», суд вирішив направити матеріали справи на додаткову перевірку.

Ю. Тимошенко звернулася до прокуратури про порушення кримінальної справи проти В. Оселедчика за невиконання судового рішення на її користь, однак прокуратура Печерського району Києва відмовила їй у цьому. У свою чергу, прокуратура Києва визнала, що рішення про відмову в порушенні справи проти посадових осіб «Студії «1+1» було прийнято передчасно, без належного вивчення і перевірки всіх обставин і фактів у цій справі.

Раніше Оболонський місцевий суд Києва визнав, що інформація, розповсюджена в ефірі телеканалу «1+1» лідером Прогресивної соціалістичної партії Наталією Вітренко, не відповідає дійсності і порочить честь та гідність Ю. Тимошенко. Суд зобов'язав телеканал надати лідерові БЮТ ефір для спростування цієї інформації, а оплату ефірного часу поклав на Н. Вітренко. Рішення суду набуло законної сили у грудні 2002 р., однак досі його так і не виконано в добровільному порядку.

Американський суд: жодних злочинів Юлія Тимошенко не скоювала

7 травня 2004 року суддя Північного округу Каліфорнії Мартін Дженкінс, незважаючи на спроби української влади та прокуратури нав'язати американській стороні сфальсифіковані матеріали стосовно Юлії Тимошенко, скасував всі звинувачення проти неї.

Згаданий вище американський суд, у неупередженості та об'єктивності якого немає жодних підстав сумніватися, довів, що в діях Юлії Тимошенко та в діяльності корпорації «Єдині енергетичні системи України», яку вона очолювала, не було ані складу злочину, ані самого злочину.

Упродовж кількох років прокуратура, податкова адміністрація, Служба безпеки України, міліція буквально терзали родину Тимошенко, її оточення, колег та прихильників. У справі Тимошенко сьогодні — десятки зламаних доль та змучених людей. Дійшло до того, що вже тільки симпатизувати Юлії Володимирівні, її партії, блокові та політичним позиціям стало небезпечно. Влада прирівняла громадську підтримку на адресу Тимошенко до злочину.

Кілька років за Юлією Тимошенко безкінечно стежать сотні шпигунів та десятки оперативних машин, прослуховують всі її телефонні розмови, перехоплюють кореспонденцію, фактично вся Генеральна прокуратура мобілізована на боротьбу з лідером опозиції. Проти неї саме за фактами начебто «справи Лазаренка» було відкрито десятки кримінальних справ, а саму її запроторено до в'язниці. За гратами опинилися і родичі та колеги Юлії Володимирівни, яким знівечили здоров'я та перетворили на інвалідів.

Юлія Тимошенко, її команда, незважаючи на безпрецедентну залежність від влади українських судів, підпорядкованість, підзвітність і підконтрольність суддів адміністрації президента, не раз довели, що вони чисті перед законом та власною совістю. Десятки судів України ухвалили рішення про невинуватість Юлії Тимошенко, за що, до речі, судді були жорстоко покарані — зняті з посад та незаконно притягнуті до відповідальності.

Після того, як велетенська авантюра під назвою «справа Тимошенко» провалилася і кожному українському громадянинові, що хоч трохи знається на політиці, стало зрозуміло, що репресії проти Юлії Тимошенко — це звичайна брутальна розправа режиму Кучми над одним із лідерів української опозиції, всі підпорядковані владі засоби масової інформації «перевели стрілки» на Сполучені Штати. Мовляв, Тимошенко підкупила суддів в Україні чи задурила їм голови, але вже ось американський суд розставить крапки над «і», встановить істину і скаже правду про Тимошенко.

Саме на цій легенді, вигаданій аналітиками президентської адміністрації, базувалася, без перебільшення, вся політична стратегія можновладної команди та кампанія з дискредитації опозиційних сил України.

І ось американський суд справді розставив крапки над «і». Жодних злочинів Тимошенко не скоювала, всі звинувачення, розтиражовані стосовно неї в Україні, — нісенітниця.

Новина про реабілітацію Юлії Тимошенко дещо затьмарила іншу новину, не менш значущу не лише для української політики, а й для національної економіки. Цілком реабілітовано корпорацію «Єдині енергетичні системи України», яку очолювала Юлія Тимошенко. Відтепер відомо, що ЄЕСУ — це не злочинне угруповання, як переконували нас упродовж багатьох років кучми, азарови, медведчуки, потебеньки та інші піскуни, а нормальна бізнес-структура, яка реально працювала на забезпечення національних інтересів.

До речі, за часів діяльності ЄЕСУ на енергетичному ринку України вперше і востаннє не мала ні копійки боргу перед Росією за спожитий газ. ЄЕСУ — це більш як мільйон новостворених робочих місць і сотні відроджених національних підприємств.

Тепер ця корпорація зруйнована, розтрощена й лежить у руїнах після того, як по ній пройшовся каральний каток кримінального режиму.

Незалежні аналітики і спостерігачі підрахували, що організація масштабної репресивної кампанії проти Юлії Тимошенко та її команди коштувала для державного бюджету більш як два мільярди доларів. Зарплати, пенсії та стипендії громадян України пішли на стеження за лідером опозиції, організацію цькування її колег. Ще більш як десять мільярдів українська економіка і бюджет втратили після відставки Юлії Тимошенко з посади віце-прем'єр-міністра українського уряду та згортання реформ у національній енергетичній системі, започаткованих нею.

Віктор ТЕРЕН, народний депутат України.

25 травня — «гаряча лінія» з головою Дніпропетровської обласної ради Галиною Булавкою. Чекаємо на ваші дзвінки з 15-ї до 17-ї години за телефонами у Дніпропетровську: 42-80-26 або 740-04-77

Маестро, будемо жити!

(Початок на 1-й стор.).

Думку цю якнайвиразніше підтверджують слова з виступу на презентації двічі Героя Радянського Союзу генерал-майора Нечитайла. Анатолій Костянтинович з двадцяти років командував ескадрильєю штурмовиків, що зробила 114 бойових вильотів. З дванадцяти льотчиків його підрозділу шестеро (!) одержали звання Героя. Навряд чи хтось знає життя фронтової авіації краще за нього. Розповідаючи про Леоніда Бикова, льотчик відзначив, що той «був відмінним бойовим командиром і володів незабутнім почерком пілотування» (у деяких епізодах режисер, який свого часу навчався в авіашколі, сам керував літаком). З вуст військового аса, погодьтеся, більшої похвали акторові очікувати неможливо.

Після цих слів навряд чи когось здивує ставлення до фільму нинішньої молоді. Присутні на зустрічі учні ліцею при Національному авіаційному інституті сприймали радіопереговори героїв фільму, що лунали з динаміків, як документальні записи. А спілкування ветеранів з виконавцями ролей лейтенантів Скворцова (Володимир Талашко), Аляб'єва (Алім Федоринський) і Воробйова (Вілорій Пащенко) — як зустріч бойових друзів.

Актори розповіли, що в рік тридцятиріччя виходу картини «Друга співаюча» проведе фестиваль «Маестро», присвячений творчості Леоніда Бикова. Пройшовши всією Україною, фестиваль закінчиться в Києві у день народження Майстра — 12 грудня.

Організаторам свята вдалося поєднати атмосферу далеких воєнних років з неповторною енергетикою биковського фільму. Старий Як-3, попри скромні габарити, навіть в оточенні сучасних могутніх бойових машин не здавався беззахисною комашкою. Адже головне для перемоги — не техніка, а люди, що нею керують. Живі, здатні співати після бою і загинути, якщо доведеться. Заради життя. Свого часу це довели прямо на зустрічі льотчики-ветерани. Саме про них, двадцятирічних «стариків», які мають за плечима десятки бойових вильотів, створював свою картину Леонід Биков. І зробив це так, що після останніх слів лейтенанта Скворцова, який іде на таран: «Льоша, будемо жити!», котрі пролунали з репродуктора, у всіх присутніх клубок підступив до горла, з'явилися сльози. Від асів тієї війни до п'ятнадцятирічних ліцеїстів. Якщо цей фільм іще здатний викликати такі почуття, значить, не усе втрачено, значить — будемо жити!

Олег ДЕНИСОВ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку: двічі Герой Радянського Союзу генерал-майор Анатолій Нечитайло з бойовими друзями біля того самого Як-3.

Руслана: «Цього року Євробачення було просто дике»

Вщент заповнений конференц-зал Національної телекомпанії України (НТКУ) вибухнув оваціями, й загорнута в синьо-жовтий прапор Руслана одразу вискочила на стіл і продемонструвала журналістам приз за перемогу на Євробаченні-2004.

Страшно й подумати, але, як зізнався президент НТКУ Олександр Савенко, спочатку в зв'язку з браком фінансування була думка взагалі відмовитися від участі в цьогорічному конкурсі. Але хтось із підлеглих замість відмови відправив на адресу оргкомітету підтвердження участі України. Коли про цю витівку дізналося керівництво, повертати назад було вже пізно...

Руслана розповіла, що страшенно виводили з рівноваги чутки, які поширювалися, про заздалегідь визначену країну-переможницю (до речі, аж ніяк не нашу). Їй навіть телефонували і... пропонували перше місце за 60 мільйонів!

Перед фіналом поруч з Русланою «намалювався» якийсь тип і почав розповідати, що вона має робити після того, як її оголосять... переможницею. «Заберіть його, він хоче наврочити!» — заволала співачка. А «тип» пояснив, що її входження до четвірки фаворитів цілком очевидне, тож такий інструктаж організатори проводять з кожним із потенційних переможців.

Руслана поділилася секретом свого успіху: «Ми підкорили Європу щирістю, радістю, доброзичливістю і величезною наполегливістю».

А ось Швейцарія (нагадаємо, що це єдина країна, яка не дала нам жодного бала) Руслану відверто здивувала: «У них такий самий фольклорний матеріал, такі самі трембіти...»

На думку українки, участі в фіналі були достойні й деякі країни, які у вирішальний етап не потрапили. Зокрема, Латвія, Литва, Естонія, Білорусь та Ізраїль.

І Руслана, і Олександр Савенко дуже тепло згадали минулорічного представника України на Євробаченні Олександра Пономарьова. Співачка сказала: «Сашка дуже несправедливо минулого року було розкритиковано. Я врахувала не помилки, а досвід Пономарьова. Без нього моя перемога була б неможлива».

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

КРИМІНАЛ

Фіктивне підприємництво

Його вело одне з товариств у місті Костополі, яке без відповідної ліцензії заготовляло та реалізовувало брухт чорних металів. А щоб прикрити свою незаконну діяльність, його керівники зареєстрували в Рівному приватне підприємство на підставну особу. Підписували від її імені бухгалтерські документи, звітували перед податковою про відсутність фінансово-господарської діяльності та прибутків, у такий спосіб ухилившись від сплати податку на додану вартість за липень—грудень минулого року в сумі 530,5 тисячі гривень. Крім того, отримавши в банку корпоративну картку, оформлену на підставну особу, керівники товариства незаконно конвертували в готівку 58 тисяч гривень.

За ухилення від сплати податків, фіктивне підприємництво та порушення порядку здійснення операцій з металобрухтом проти директора Костопільського товариства порушено кримінальну справу. Ревізори податкової міліції донарахували товариству податків на 1,4 мільйона гривень та 885 тисяч гривень штрафних санкцій. А установчі документи рівненського приватного підприємства, через які провидили оборудки, суд визнав недійсними.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Засуджено серійного вбивцю

До довічного ув'язнення засуджено судовою колегією Кіровоградського апеляційного суду мешканця села Несватково, що в Олександрівському районі, 32-річного Олега Дубовика. У серпні 2003 року в Олександрівці на території школи Дубовик скоїв напад на молоду жінку, накинув на неї зашморг і почав душити. Вважаючи жертву мертвою, скинув тіло у каналізаційний колодязь. Потерпілій удалося вижити, і вона повідомила слідчим, що впізнала в нападнику колишнього односельця.

Затримали зловмисника на Закарпатті під час спроби нелегального перетину українсько-румунського кордону. Слідство довело причетність затриманого до вбивства на території цієї самої школи у жовтні 2000 року 19-річної дівчини. Суд визнав його винним у скоєнні навмисного вбивства, зґвалтуванні і спробі незаконного перетину кордону. В прес-службі прокуратури області зазначили: вирок Апеляційного суду ще не набув чинності і може бути оскаржений.

А тим часом, за повідомленням «Оглядача», у підвальному приміщенні однієї з новобудов Виноградова Закарпатської області знайшли закривавлену мертву 24-річну жінку. Поруч плакав новонароджений хлопчик. За попередніми даними, причиною смерті жінки стала втрата крові під час пологів. Обставини цієї драми розслідують. Життя дитини вдалося врятувати, і нині нею опікуються лікарі Виноградівської районної лікарні, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

Секс–індустрія зазнала втрат

Відділ боротьби з корупцією та організованою злочинністю УСБУ в Чернігівській області порушив кримінальну справу щодо 26-річного чернігівця та його 35-річної спільниці. Їх заарештовано за вивезення дівчат із Придесення у закордонні борделі під виглядом працевлаштування, **повідомляє наш власний кореспондент із Чернігова Сергій ПАВЛЕНКО.**

«Продали» екскурсоводів

У Севастопольському центрі зайнятості відбувся перший випуск професійних екскурсоводів. Три з половиною місяця їх готували кращі фахівці міста. Відразу після урочистого вручення дипломів відбувся міні-ярмарок: усіх новоспечених екскурсоводів було «продано» роботодавцям.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

КОНКУРС

«Міні–міс Україна» — кияночка

У Закарпатському обласному музично-драматичному театрі відбувся Національний фестиваль дитячих талантів «Міні-міс Україна-2004». На це яскраве й захоплююче дитяче свято, яке проводять з 1998 року, з'їхалися переможці регіональних фестивалів віком від 5 до 12 років, а також володарки корон «Міні-міс Всесвіту», «Маленька міс націй». Дійство проходило за сприяння ужгородського міського голови Віктора Погорєлова.

Корону «Міні-міс Україна-2004» виборола дев'ятирічна кияночка Єлизавета Гривковська **(на знімку).**

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

КУРЙОЗИ. ЗБІГИ. ЗНАХІДКИ

Помилка — двигун прогресу?

Не помиляється той, хто нічого не робить. Тобто помилка сама по собі є продукт людської діяльності. І, між іншим, вона не завжди некорисна. Найвідомішою помилкою, що змінила життя всього людства, стало відкриття Америки. Континент (а пізніше з'ясувалося, що їх навіть два) Христофор Колумб, який неправильно оцінив розміри Землі, помітив випадково, намагаючись прокласти трансатлантичний шлях до Азії. Потім такі історії повторювалися регулярно.

У 1844 році американський винахідник Чарльз Гудийр випадково відкрив рецепт виготовлення гуми, що не розм'якшується у спеку і не стає ламкою на морозі. Нова технологія одержала назву вулканізації. Гудийр, котрому багато років не вдавалося поліпшити якість гуми, тоді вкрай примхливого і незручного матеріалу, одного разу випадково нагрів суміш каучуку і сірки на кухонній плиті. Відкриття процесу вулканізації гуми стало поштовхом для розвитку електропромисловості — завдяки чудовим ізоляційним властивостям матеріалу. Крім того, такий винахід сприяв появі автомобіля, а сьогодні всі галузі його застосування навіть важко перелічити.

У 1886 році лікар і фармацевт Джон Пембертон намагався приготувати мікстуру на основі витяжки з листя південноамериканської рослини — коки й африканських горіхів — коли, що мають тонізуючі властивості. Засіб мав допомогти людям, які страждають від утоми, стресу і зубного болю. Скуштувавши готову мікстуру, він пересвідчився, що вона приємна на смак. Фармацевт відніс сироп до найбільшої аптеки Атланти. Того ж дня продали перші порції сиропу — по п'ять центів за склянку. А сам напій кока-кола з'явився в результаті недбалості. Продавець, який розбавляв сироп, випадково переплутав крани і налив газовану воду замість звичайної. Так і вийшла кока-кола. Спочатку напій не мав успіху. За перший рік виробництва «культової» газировки Пембертон витратив на рекламу 79,96 долара, а продав кока-коли тільки на 50 дол. Сьогодні кока-колу виробляють і п'ють у 200 країнах світу.

У 1928 році англійський мікробіолог Александер Флемінг помітив, що плісеневий грибок пеніцилін заразив один з його зразків із хвороботворними бактеріями стафілокока, залишений біля відчиненого вікна. Флемінг роздивився зразок під мікроскопом і помітив, що цвіль знищувала бактерії. Важливість відкриття зрозуміли лише в 1940 році, коли у світі почали масово досліджувати нові ліки — антибіотики. Сьогодні їх широко застосовують у медицині, вони становлять до 15 відсотків усіх ліків, що продають у світі.

Не менш цікава й історія створення кардіостимулятора. Цей прилад, що зберіг життя мільйонам людей, які страждають на захворювання серця, теж було винайдено випадково. У 1941 році інженер Джон Хоппс на замовлення ВМС проводив дослідження з максимально швидкого обігрівання людини, яка зазнала переохолодження. Хоппс намагався використовувати для цього високочастотне радіовипромінювання і випадково помітив, що серце, яке перестало битися в результаті переохолодження, можна знову «запустити», якщо стимулювати його електричними імпульсами.

У 1950 році на основі відкриття Хоппса було створено перший кардіостимулятор. Він був величкий і незручний, його застосування іноді призводило до появи опіків на тілі хворого. Медик Вілсон Грейтбатч зробив друге випадкове відкриття. Він працював над створенням пристрою для записування серцевого ритму. Одного разу він випадково вмонтував у схему не той резистор, який треба, і помітив, що в електроланцюгу виникли коливання, які нагадують ритм роботи людського серця. Через два роки Грейтбатч створив перший кардіостимулятор, що вживляють, який подає штучні імпульси для стимуляції роботи серця.

Відомий дослідник Персі Спенсер, який одержав більш як 120 патентів на винаходи, співробітник однієї з найбільших компаній ВПК Raytheon, випадково став творцем мікрохвильової печі. У 1945 році, незадовго до кінця другої світової війни, він проводив дослідження з поліпшення роботи радарів. Під час досліду Спенсер пройшов перед випромінювачем, який працював, і помітив, що шоколадний батончик у його кишені розплавився. Після серії експериментів було створено першу мікрохвильову піч, що важила майже 400 кг. Її мали використовувати в ресторанах, літаках і кораблях — там, де треба було швидко розігрівати їжу.

Деякі винаходи за своєї простоти призвели до глобальних змін у житті сучасної людини. Торговець Сільван Голдман у 1936 році винайшов перший візок для покупок. Він був власником великого продовольчого магазину в Оклахомі-Сіті і звернув увагу, що покупці відмовляються купувати деякі товари в громіздкій упаковці. Голдман звернув увагу, як одна жінка поставила важку сумку на іграшкову машину, що її син котив на вірьовочці. Торговець спочатку прилаштував до звичайного кошика невеликі коліщата, а потім залучив до роботи механіків і створив прототип сучасного візка. Його масовий випуск було почато в 1947 році. Винахід дав можливість створити новий вид магазину — супермаркет.

Українець американського походження Гаррі Василюк у 1950 році винайшов перший мішок для сміття. До винахідника звернувся муніципалітет міста з проханням вирішити завдання, як навантажити відходи у сміттєзбиральні машини. Василюк довгий час сушив голову над створенням чогось на кштальт пилососа, але рішення прийшло раптово. Хтось із його домашніх кинув фразу: «Мені потрібна сумка для сміття!». Василюк збагнув, що для операцій зі сміттям варто використовувати одноразові мішки, і запропонував робити їх з поліетилену. Вперше пластикові мішки для сміття були використані в шпиталі Вінніпега. Перші мішки для сміття, призначені для приватних осіб, з'явилися в 1960-х. Сьогодні однією з найважливіших проблем, що мусить вирішувати людство, є утилізація сміття.

Артем ДМИТРЕНКО.

СУСПІЛЬСТВО

Увести війська легше, аніж вивести

КОМЕНТУЮЧИ ПОДІЮ

Цього тижня у ВР відбулися закриті слухання щодо ситуації в Іраку. Спроба ухвалити постанову про виведення наших військ із цієї країни успіхом не увінчалася. Підсумки голосування коментують експерти

Валерій АБЛАЗОВ, заступник голови Держкомітету у справах ветеранів:

— Рішення про введення та виведення має прийматися виважено. І коли вводиш війська, завжди треба думати, як їх виводити. Це набагато складніше. Приміром, рішення про виведення наших військ із Афганістану було прийнято 1985 року, а виведення відбулося 1989-го. Думаю, уроки Афганської війни цілком не враховано. У східних країнах надовго затримуватися не можна. Про це ми не раз казали і нашим представникам, і американським, коли вони вводили війська в Афганістан та Ірак. Нині ми — у складі коаліції, і вирішувати питання про виведення, не погоджуючи його з учасниками коаліції, звісно, не можна. Головне — принципово визначитися, виводити війська чи ні. Всі аргументи зводяться до того, що робити це потрібно. Але необхідно визначити порядок і терміни. Якщо говорити про найближчу можливість виведення, не зіпсувавши своє реноме, то це можна зробити після передання влади адміністрації Іраку 30 червня.

Володимир МАЛИНКОВИЧ, політолог:

— Думаю, що найраціональніша дата оголошення про виведення військ з Іраку — 30 червня, день передання повноважень іракській адміністрації. І остаточно ми не домовлялися про перебування наших військ в Іраку. Тож маємо офіційну можливість вивести свої війська в разі, якщо не буде мандата ООН. Вважаю, Верховній Раді варто повернутися до цього варіанта. Але такі рішення треба готувати, заздалегідь обговорювати у ЗМІ, проводити попередні переговори. Так провалилася конституційна реформа і не пройшло чимало рішень, що їх було «кинуто» в зал без попередньої підготовки. У нашій системі багато чого залежить від закулісних переговорів, погоджень і пакетних рішень.

Олександр ДЕРГАЧОВ, політолог:

— Вважаю, що слухання не були достатньо підготовлені, як і варіанти розв'язання проблеми. А розв'язувати її треба щонайменше у два етапи. Спочатку прийняти декларацію про умови перебування, мандата сил, роль ООН. Тоді в разі порушення цих умов була б можливість зберегти імідж держави — прогнозованого міжнародного гравця й водночас реагувати на настрої в країні. А все виглядало як спроба швидко реалізувати внутрішньополітичний проект. Не таємниця, що американці вельми зацікавлені у збереженні нашої присутності в Іраку. Це впливає і на їхню позицію стосовно внутрішньополітичної ситуації в Україні. Окремі політичні сили зацікавлені в тому, щоб позбавити владу такого зручного збігу обставин. Я також думаю, що незабаром ситуація в Іраку може кардинально змінитися. І саме зовнішньополітичні, а не внутрішні обставини змусять знову повернутися до цього питання.

Віктор НЕБОЖЕНКО, політолог:

— Іракська проблема для українського суспільства стала болючою. Наша еліта, яка погодилася під гарантії США ввести війська до Іраку, була впевнена, що Вашингтон легко впорається з проблемами, які постають. Однак нині ситуація ускладнилася. З одного боку, громадська думка не підтримує присутності наших військ в Іраку, з другого боку, щоб розв'язувати геополітичні проблеми, українській еліті доводиться зважати на думку Вашингтона. До речі, цікава ситуація. Вашингтон часто обвинувачує наших політиків, що вони не мають довіри суспільства. Разом з тим еліта змушена робити кроки, які підтримує Вашингтон, але не підтримує українське суспільство... Що ж стосується слухань, то, гадаю, Верховна Рада прийняла досить мудре рішення. Коли через кілька місяців ситуація стане більш визначеною, легше буде й визначитися, залишати українців в Іраку чи виводити.

Ігор БУРАКОВСЬКИЙ, співдиректор Інституту економічних досліджень і політичних консультацій:

— Такі принципові питання, як виведення військ з Іраку, завжди спричинятимуть палкі дискусії в нашому парламенті і супроводжуватимуться неприйняттям якихось рішень. Коли ми входили до Іраку, ситуація була інша. Гадаю, нині у США та їх партнерів по антиіракській коаліції немає стратегічного бачення подальшого розвитку подій. Незрозуміло, коли місцева адміністрація зможе взяти справу до своїх рук, забезпечити життя країни і, взагалі, чи здатна вона буде це зробити. Відбувається «афганізація» подій, коли вже є центральний уряд, але водночас незрозуміло, хто насправді контролює ситуацію в країні. За таких умов постає питання: що робити військам? Гадаю, їх треба виводити.

Леонід ПОЛЯКОВ, директор воєнних програм Центру Разумкова:

— Якби не було надмірної політизації цього питання, можливо, воно і зрушило б з мертвої точки. До речі, наступного дня керівник засідання ВР пропонував зібратися на погоджувальну раду і подумати, як бути з цією проблемою далі. «Захотів — вивів, захотів — увів», — так політика не робиться. В Україні є певні національні інтереси щодо участі у заходах міжнародної безпеки взагалі і в операції стабілізаційних сил в Іраку зокрема. Деякі параметри нашої участі, справді, треба уточнювати, тому що ситуація в Іраку змінилася. Не завадило б і чітко визначити критерії, за якими прийматимуться рішення про виведення — стосовно змін політичної, воєнної обстановки, може, якихось інших чинників. Водночас слід вживати заходи з огляду на те, що нашим інтересам більше відповідала б участь в операції під егідою ООН. Потрібно думати і про певні соціальні питання — як на мене, варто збільшити платню нашим військовослужбовцям, що перебувають там. Якщо хтось бажає достроково повернутися через зміну обставин або сімейні обставини, треба не лише дефакто надавати таку можливість, а юридично визнати таке право. Де-факто приймаються рішення із забезпечення нашого контингенту додатковим озброєнням, військовою технікою та обладнанням, щоб убезпечити від дій ворожих елементів. Тобто є певний комплекс заходів, вживати які вимагає обстановка. А політизація питання лише заважає вжиттю адекватних заходів та визначенню бодай критеріїв виводу. Це швидше нагадує профанацію, аніж щире намагання вивести наші війська з Іраку.

Підготували Наталя ФІЛІПЧУК, Ганна ЛУКАНСЬКА.

Гарячі деньки — попереду

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Минулий парламентський тиждень виявився доволі політизованим і важким. Ліві фракції — комуністів і соціалістів — продовжували наполягати на розгляді питання про виведення українського війська з Іраку. І врешті свого домоглися — у середу Верховна Рада працювала в закритому режимі: перед народними обранцями виступили представники силових структур і секретар Ради національної безпеки й оборони Володимир Радченко. Однак, попри наполягання ініціаторів розгляду цього питання, жодна із семи запропонованих постанов не набрала необхідної кількості голосів. Отож фактично законодавчу роботу парламенту було заблоковано.

Водночас уряд попросив перенести його звіт про виконання Державного бюджету за 2003 рік на 1 червня.

Проте політичні процеси у парламенті тривали. Після появи фракції партій Промисловців і підприємців та Народно-демократичної свої зусилля вирішили об'єднати депутатські групи «Народовладдя» та «Демократичні ініціативи». А на базі колишнього депутського об'єднання «Народний вибір» з'явилася група «Союз», до якої перейшла частина народних депутатів з групи «Демократичні ініціативи».

Процеси переформатування фракцій і поява нової депутатської групи «Центр» свідчать про «кончину» парламентської більшості. Констатував цей факт і глава держави Леонід Кучма. Однак його представник у Верховній Раді Олександр Задорожній повідомив, що до складу більшості входить 236 народних депутатів.

Тому можна не сумніватися — наступні дні у Верховній Раді будуть не менш гарячими.

Володимир КОРОЛЮК.
Мал. Михайла САЧКА.

АКТУАЛЬНО

До арсеналів побільшало уваги

На території Черкащини діє шість військових частин, у яких зберігається чимала кількість артилерійських і авіаційних боєприпасів, зенітних ракет. Деякі з них розташовані поблизу населених пунктів.

Голова облдержадміністрації Вадим Льошенко доручив відповідним службам вжити невідкладних заходів щодо надійного збереження й охорони військових складів. Затверджено графік перевірок арсеналів, який здійснюватимуть за участю управління з надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення облдержадміністрації. Огляд складів передбачено завершити до 21 травня.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Добре попрацював — добре відпочинь

Майже 450 гірників шахти «Білорічинська» державного підприємства «Луганськвугілля» поліпшать своє здоров'я на Чорному морі. Для цього керівництво шахти орендувало на все літо пансіонат у місті Скадовськ. Відпочинок тривалістю в два тижні кожному гірнику коштуватиме 160 грн., а за 70 відсотків вартості путівки сплатить профспілка підприємства. Виділення коштів на оздоровлення робітників стало можливе завдяки постійному нарощуванню темпів вуглевидобутку.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Пісня над Збручем

Традиційним став конкурс молодих авторів та виконавців «Молодість Надзбруччя», який проходить у Волочиську. Понад сорок виконавців із Хмельницької, Тернопільської та Вінницької областей зібрав він і цього року. Юні артисти змагались у номінаціях популярної та авторської пісень, в інших жанрах. Багатьом конкурс відкрив шлях на естраду. А цьогорічний гран-прі завоювала співачка з Кам'янця-Подільського Ірина Цюрик.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Гралися малюки головешкою

Братику і сестричці з Малина (діткам лише два і три роки) пощастило, що в них такі сусіди — водій пожежної частини та працівник райвідділу міліції. Помітивши, що з будинку валить дим, вони кинулися туди й вибили двері. Дві кімнати були охоплені полум'ям, а в третій, яку заповнював густий дим, пожежник Леонід Сичевський знайшов на підлозі двох малюків... А почалося все з того, що молода мати п'ятьох дітей, яка виховує їх одна, залишила братика з сестричкою самих. Ті й знайшли собі нову забавку — стали гратися головешкою, яку витягли з груби.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Лазерна «броня» проти підробок

Лазерним маркуванням захищатиме свою продукцію від фальсифікату ВАТ «Херсонський електромашинобудівний завод». Відповідне обладнання підприємство придбало в Німеччині.

У захисній лазерній «броні» з конвеєра зійде невдовзі нова продукція — хрестовини для карданних валів. 30 тисяч штук щомісяця завод постачатиме їх для ВАЗу та АЗЛК.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

РОЗМАЇТИЙ СВІТ

А ви не хочете в країну Мералікундію?

Хочете, але не знаєте, де вона. Жаль, бо про неї дитячі письменники В. Лівшиць та І. Кичанов розповіли ще майже сорок років тому. З тих пір у казковій країні побувало не одне покоління малюків; її показували у виставах, розповідали про неї актори багатьох лялькових театрів. І що цікаво — кожного разу, як тільки вони відвідували її, намагалися віднайти там щось нове.

Не оминув цей острівець дитячого дивосвіту і столичний «Академічний театр ляльок», який приготував для малечі нову казкову виставу «Таємничий гіпопотам». Про що вона? Про світ добра і дружбу, що лишень зароджується в 3—5-річних малюків, на яких і розрахована вона. Як каже режисер вистави Ігор Цеглинський, «кожен митець малюнок постановки бачить по-своєму, тож і ми намагаємося бути не схожими ні на кого». Герої казки — левеня Левко, бегемотик Боря, мавпочка Маша та інші ненав'язливо переконують, що дружити й ділитися останньою цукеркою потрібно не тільки з тими, у кого краща лялька і все є, а й з тими, у кого нічого немає. У виставі дітлахи довідуються, що справжній друг пізнається у біді, про те, чи вірити крокодиловим сльозам.

«Таємничий гіпопотам» — це яскраве декоративне дійство з веселим музичним супроводом. Цьому сприяють декорації художниці Ярослави Підвисоцької, чиї малюнки стилізовано під наївні дитячі, музика композитора, заслуженого діяча мистецтв України В'ячеслава Полянського, талановита гра акторів. І звичайно, цікавий і повчальний сюжет, з яким, до речі, корисно ознайомитися і дорослим, оскільки вони іноді забувають прості істини. Отож не пропустіть з малюками виставу, прем'єра якої відбудеться сьогодні у будинку культури МВС України.

Анна БОЙКО.

Скрипка і дві пари штанів

25 літ тому, 22 травня, тисячі львів'ян прощалися з Володимиром Івасюком

Тридцятирічний композитор за життя став легендою української пісні, в якій не було ані крихти політики, але так багато внутрішньої свободи.

Він пішов з дому до консерваторії і не повернувся. Досі достеменно невідома дата його смерті, як і причина загибелі.

Нез'ясовані обставини смерті — докір нашому сумлінню, а для когось — привід здобути політичні дивіденди. Як-от нещодавно деякі радикали на мітингу заявили, що за смерть композитора належить виставити рахунок... Росії.

На Личаківському цвинтарі жодна екскурсія не обминає могилу Івасюка. Не раз проходила повз гурт туристів і чую від екскурсоводів одне й те саме: натуралістичні подробиці повішання на гілляці в Брюховицькому лісі. Невже саме це здається їм найважливішим у житті автора «Червоної рути», мелодію якої не заглушила навіть нинішня експансія попсосміття?..

Державний архів у Львівській області зберігає від 1995 року документи, які передав сюди батько композитора: перші дитячі —музичні твори і малюнки, оригінали відомих пісень, документи, листи. Він так багато встиг! Його творча кар'єра розпочалась ... у п'ятирічному віці, в Кіцманській музичній школі. А в тридцять років Володимир Івасюк уже був автором понад ста пісень, двох кантат, творів для камерного оркестру, п'єс для скрипки і фортепіано. Його партитури годі відрізнити від надрукованих — так чітко він їх писав.

Володимир Івасюк не цурався веселого товариства і тих захоплень, що роблять життя яскравішим — займався підводним плаванням, фотографією. На численних знімках, зроблених друзями, він усміхнений, щасливий, замріяний.

В архіві зберігається лист батьків Володимира Івасюка до Генпрокурора СРСР. Вони просили розслідувати причини загибелі сина, пробували спростувати блуд і бруд, що з'явився в газетах після трагічного зникнення Володимира (він, мовляв, перебував у стані депресії, вживав алкоголь тощо). А батьки пишуть: той весни він був у чудовому настрої, купив собі нову скрипку, в Чернівцях замовив костюм, дві пари штанів...

Хто б купував скрипку і штани, не збираючись жити?..

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Плямисті емігранти

Лісники Рівненщини дбають про те, щоб у лісах було вдосталь дичини. Скажімо, три роки тому з Білорусі завезли сто плямистих оленів, основним місцем «прописки» яких стали угіддя Сарненського, Дубровицького, Млинівського держлісгоспів, а також Дубнівського лісомисливського господарства. Плямисті емігранти, як їх жартома називають цих тварин, добре акліматизувались у лісах Рівненщини — тепер їх уже понад триста.

— А ось у Костянтинівському лісництві Сарненського держлісгоспу тридцять оленів **(на знімку)** помістили у вольєри, — розповідає головний мисливствознавець Державного лісогосподарського об'єднання «Рівнеліс» Микола Яцик. — Тепер тут мають уже сімдесят тварин, очікують і поповнення.

А ще в Сарненському держлісгоспі у вольєрах утримують 1200 голів маточного поголів'я дикої крякви, завезеної сюди з Угорщини. Завдяки гарному догляду птахи добре перезимували. За рахунок інкубації спеціалісти сподіваються на збільшення кількості птахів, яких згодом випустять у мисливські угіддя.

Фото автора.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

ІНВЕСТИЦІЇ

Прикарпаття стає ближчим полякам

У рамках Року Польщі в Україні Івано-Франківщину відвідала представницька делегація Любуського воєводства на чолі з віце-маршалком Едвардом Федком. Керівники департаментів маршалківського уряду й місцевого сеймику, депутати воєводства, представники ділових кіл ознайомилися із промисловим виробництвом та туристично-рекреаційним потенціалом регіону, щоб спільно напрацьовувати бізнесові проекти у різних галузях господарства. До слова, польські інвестиції на перше січня цього року становили 10 мільйонів доларів США.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Комісія у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. при Верховній Раді України з глибоким сумом сповіщає про смерть, що сталася 20 травня 2004 року, члена комісії, активного учасника партизанського руху в Україні у роки війни **БОГАТИРЬОВА Бориса Петровича** і висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійного.

Зелена сила «Тура»

Ковельське спеціалізоване лісогосподарське закрите акціонерне товариство «Тур» уже в першому кварталі нинішнього року виробило стільки продукції, як за весь цілком благополучний 1990 рік

У своєму користуванні «Тур» має понад 45,3 тисячі гектарів лісу. Структурно ділиться на сім лісництв, мисливську дільницю. Окрім того, має чотири деревопереробні цехи, а також художньо-оформлювальний і лозоплетіння.

Вирощувати і доглядати ліс — саме на це орієнтує свій колектив директор підприємства Петро Петрович Смаль. Кожного року тут садять 160—190 гектарів лісу, або в півтора разу більше, ніж вирубують. Коштом підприємства висаджують також по сім—вісім гектарів ялинок, 1,5 мільйона штук сіянців сосни, дуба, ялини, ясена. Щороку лісництва товариства проводять рубки догляду на площі 1200—1500 гектарів, що теж позитивно впливає на підвищення продуктивності лісу.

Велику увагу приділяють біологічному захисту лісових насаджень. На рік тут розвішують до п'ятисот штучних гніздувань для птахів, проводять розселення мурашників.

— Ліс без звіра — мертвий, — вважає директор підприємства Петро Смаль. — Згідно з даними останньої таксації, сьогодні в лісах товариства водиться 500 диких кабанів, 40 лосів, чимало козуль, зайців, лисиць. Тобто поголів'я диких тварин порівняно з 1995 роком тут збільшилося удвічі—втричі і за багатьма видами вже оптимальне. Є також досить багато тетеруків, трапляються навіть глухарі. Для підгодівлі тварин створюють плантації топінамбура, висівають овес, що його не збирають на зиму, заготовлюють сіно. Найближчим часом плановано організувати полювання для іноземних мисливців.

Щоб мати кошти на лісовідновлення, в «Турі» ефективно використовують сировинні ресурси. Щоразу буваючи на підприємстві, із задоволенням оглядаю кімнату зразків виробленої ним продукції. Тут і чудові меблі з натуральної деревини, і плетені з лози столи, стільці, крісла, вази, кошички, і виготовлені із житньої соломки брилі, інкрустація, вази, тарілі, жіночі сумочки, художнє різьблення по дереву.

Окремо хочу сказати про вироби з лози. Пригадую, як одного похмурого грудневого дня товариш запросив на дачу. Зайшли до кімнати, і раптом здалося, що виглянуло сонце. Так у ній було світло і затишно. Таке враження створювали розставлені тут плетені з лози меблі. Вони не лише випромінювали якесь дивне сяйво, а й, здавалося, тепло. Вже на «Турі» Петро Петрович Смаль пояснив: таку дивовижну властивість має лоза. Зазначу, що випробувати цю їхню силу мають змогу і читачі «Голосу України». Нещодавно крісло-качалку з лози виграла передплатниця нашої газети пенсіонерка з Луцька Надія Вукало. Ще один приз — набір дачних меблів (стіл і три стільці) — чекає на наступного переможця.

У художньо-оформлювальному цеху виготовляють меблі на замовлення. Уявіть, навіть церковні вівтарі, царські врата.

Із менш цінної сировини виробляють так звані європіддони, пиломатеріали, стовпи для ліній електропередач і зв'язку. Понад 40 відсотків продукції йде на експорт. Продають до Угорщини, Румунії, Словаччини навіть звичайні дрова. Платять за них іноземні партнери досить добре. За кубометр такої деревини підприємство отримує 90—100 гривень чистого прибутку.

Цього літа в «Турі» планують освоїти виробництво ще однієї продукції: свіжоморожених лісових ягід та грибів. Для цього тут вже придбали морозильний вагон, до початку сезону куплять і морозильник ємністю 500 кубометрів. Усе це дасть змогу поліпшити економічні показники діяльності підприємства.

До речі, 2000 року, коли ЗАТ очолив Петро Смаль, заборгованість із зарплати тут становила сім місяців. Тепер її виплачують вчасно. Гарантований заробіток мають понад 400 осіб, і, що важливо, переважно це мешканці сільської місцевості, де нині немає жодної постійної роботи. Два роки поспіль «Тур» отримує грамоти, як кращий платник податків. Щороку він перераховує їх майже мільйон гривень.

Значною є і спонсорська підтримка «Туром» населення району. В грошовому еквіваленті вона щорічно становить майже 200 тисяч гривень. Самотнім людям похилого віку підприємство допомагає дровами, штахетником для загорожі; своїм працівникам — послугами, грошима; церквам — будівельними матеріалами. Зазначу: в Ковельському районі та місті всі храми збудовано за підтримки «Тура».

Та найголовніше в діяльності Ковельського спеціалізованого лісогосподарського підприємства ЗАТ «Тур», що воно працює на перспективу, постійно нарощує обсяги виробництва, відтворює і примножує лісові багатства. Уже в першому кварталі нинішнього року тут вироблено продукції стільки, як за весь 1990 рік. І зростання це відбувається винятково за рахунок раціональнішої переробки деревини та інших сировинних ресурсів.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімках: голова правління, директор ЗАТ «Тур» Петро Смаль; вироби з лози; на території спеціалізованого лісогосподарського підприємства ЗАТ «Тур».

«... Як сміло ти мене питати?!»

або Чому начальник учинив рознос

Ім'я дуайєна сумської журналістики Леоніда Павловича Шестакова добре знане і в області, і далеко за її межами. Свій професійний шлях у журналістику він розпочав у 16 років, а вже через десять очолив Середино-Будську районну газету, став на той час наймолодшим редактором в Україні. Потім була робота в одній із найпрестижніших республіканських газет — «Правде Украины», звідки у 1977-му прийшов у Сумську область на посаду редактора Путивльської районки. Саме там у Леоніда й розкрився багатогранний талант майстра друкованого слова. Визнання йому принесли нариси про боротьбу партизанів-ковпаківців з фашистськими окупантами, виданню яких передувала копітка дослідницька робота автора про невідомі сторінки партизанського руху в роки Другої світової.

Кредо публіциста Шестакова — безкомпромісна боротьба з вадами тодішнього суспільства: чиновницькою бездушністю, нахабством, пристосовництвом, казнокрадством. Ох і ненавидів він усіляку соціальну «заразу», яка паразитувала на тілі суспільства. Його відточені фейлетони, гуморески, памфлети не просто висміювали її розносчиків, вони припинали до ганебних стовпів. У боротьбі зі злом журналіст-правдолюб завжди сповідував лише два кольори: білий і чорний. Тож критика в керованому ним виданні ставала дедалі дошкульніша і гостріша. Чимало путивльських публікацій передруковували на своїх сторінках колишні республіканські та всесоюзні часописи, зокрема «Правда», «Правда Украины», «Робітнича газета», «Крокодил». Особливу увагу зосереджував наш колега на проявах хамства з боку «слуг» народу. Таких «добродіїв», незважаючи на їхні посади і ранги, трощив на сторінках газети, аж пір'я летіло.

45 років журналіст Леонід Шестаков віддав боротьбі з цією скверною. А рік тому, вже будучи пенсіонером, знову зіткнувся з нею віч-на-віч. Тепер уже по відношенню до себе. Як кажуть, з чим боровся, на те й напоровся.

...Проводжали журналіста два роки тому на заслужений відпочинок за вищим розрядом: у присутності обласного начальства і не менш високих столичних гостей. На честь ювіляра піднімали заздоровні келихи, лунали урочисті промови й проникливі тости з побажаннями й надалі залишатися в сідлі. І це була не данина ввічливості, адже ветеран і сьогодні, у свої 62, граючись, може зігнути підкову, з такою ж легкістю звалює на плечі стокілограмовий лантух, перепливає Дніпро. Та з виходом на пенсію мріяв Леонід Павлович про якнайшвидше здійснення своєї давньої мрії, яку виношував у своєму серці майже чверть віку — сісти за написання книги про ще незвідані таїни древньої Путивльської землі. Однак вже через два дні квартира Шестакова нагадувала справжню приймальню, відвідувачі якої прагнули за будь-яку ціну засватати авторитетного пенсіонера до себе на роботу. У цій когорті «сватів» найнаполегливішим і найпереконливішим виявився тодішній заступник голови Путивльської райдержадміністрації Микола Ільченко, який запропонував очолити районну лікарняну касу. І хоча колишній редактор відбивався з усіх сил, але за півтора тижня все-таки здався. Облаштовувати на той час першу касу в області (вибивати й упорядковувати без копійки грошей складські приміщення під медикаменти, меблі для персоналу, агітувати путивлян за вступ до неї) новоспеченому директору довелося на порожньому місці.

Та Шестаков упорався: у лютому 2003 року (за якихось півтора місяця) каса гостинно відчинила двері для всіх бажаючих. А ще за півроку в ній налічувалося півтисячі путивлян. Звістка про цей успіх блискавкою облетіла і Сумську, і сусідні області. І в Путивль по досвід нескінченним потоком звідусіль посунули делегації. Навіть обласна газета «Сумщина» не втрималася від компліментів на адресу колеги-журналіста.

Саме в розпал цього тріумфу Путивльську райдержадміністрацію очолив новий голова Петро Кидименко. А, відомо, нова мітла завжди мете інакше. Не став винятком і Петро Петрович, який, не інформуючи керівника зразкової лікарняної каси та всупереч (за його словами) положенням статуту громадської організації, скоропішно призначив звітно-виборну конференцію членів районної лікарняної каси. Однак під час особистої зустрічі опальний директор зумів переконати районного начальника в поспішності прийнятого рішення. Зійшлися на пропозиціях Шестакова: спочатку той звітує перед керівниками міста і району, у визначений статутом термін — перед головами сільрад і рештою пайовиків, після чого добровільно складає з себе покладені на нього обов'язки. Та Шестаков не думав не гадав, що все обернеться інакше. Ось як він описує подальші події у своєму листі до голови Спілки журналістів України Ігоря Лубченка: «На нараду прийшов, як і домовився з Петром Кидименком. Сидів, хвилювався перед виступом. Як раптом, ні сіло ні впало, в залі засідань пролунав грізний окрик: «Шестаков, підведіться!». Я подумав, прийшов час мого виступу. Але Кидименко крикнув: «Забирайтеся геть! Ви заважаєте мені працювати». Я було спробував з'ясувати, що трапилося, та у відповідь повторно прогриміло: «Забирайтеся геть!». І досі не можу пригадати, як після такого незаслуженого приниження і образи, під співчутливі погляди більшості присутніх я покинув зал засідань. Від того сорому й досі не можу прийти до тями. Ніколи не міг собі уявити, що перша особа району, до того ж майже вдвічі молодша, здатна на такий «подвиг»...».

У таке й справді важко повірити. Проте мої сумніви розвіяла зустріч з керівником району.

— Шестакова я виставив за двері, бо він поводив себе неналежним чином, здається, розважав своїх сусідів анекдотами.

— І лише за це ви публічно образили людину, яка вам у батьки годиться?

У відповідь мовчанка.

— А де вам перейшов дорогу ветеран, що, порушуючи всі статутні норми, без жодних пояснень і мотивів, з нечуваною поспішністю ви захотіли достроково зіпхнути з крісла керівника лікарняної каси?

Знову мовчанка.

— Як я зрозумів, вибачатися перед скривдженою людиною ви також не будете?

— У жодному разі.

— А який-небудь компроміс з вашого боку можливий?

— Зв'яжуся з ним і запропоную іншу роботу.

Почувши це, грішним ділом подумав, що у мого співрозмовника проклюнулася в душі бодай дещиця честі. Розкривайте ширше обійми. Переконуючи мене у своїй доброті, Кидименко, як на мене, м'яко кажучи, лукавив. Від часу його обіцянки збігло понад два місяці, а він ще й досі «зв'язується» з тим, кого образив публічно на все життя. Зрештою, совість — не ромнінна монета і на базарах не продається. По блату її теж не видають.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

СИТУАЦІЯ

У Садгорі вростає в землю МІГ-21

Майже в центрі Садгори, біля костелу, у затемненому скверику знайшов останній притулок легендарний винищувач радянської доби МІГ-21 (на знімку). Літак, який розпочав своє славне майбутнє у 1957 році в бюро ім. Мікояна, в 70-х став наймасовішим літаком у світі. Маючи максимальну швидкість 2200 км на годину і висоту польоту близько 18 км, на той час він не мав аналогів. МІГ-21 досить вдало демонстрував себе у в'єтнамській війні, конкуруючи з «Фантомами».

Якщо заглибитись в авіаційну історію Буковини, про військову авіацію нагадує лише назва одного з урочищ приміського села Лужани — Аеродром. Щоправда, перший літак здійнявся над Чернівцями майже 100 років тому, в жовтні 1910-го. Потім тут розмістилася ескадрилья румунських військово-повітряних сил. У 1940 р. замість румунських літаків чернівецьке летовище зайняла радянська ескадрилья, яку 22 червня 1941 р. прямо на землі розбомбили німецькі бомбардувальники. Через чотири роки вже радянські танкісти захопили на тому самому місці румунські транспортні літаки, які теж не встигли злетіти.

Історія садгірського МІГа теж цікава. Хоча б з огляду на те, що довідатись, звідки він узявся, мені не вдалося.

Начальник відділу житлово-комунального господарства Садгірської районної ради Віталій Мальков півдня намагався допомогти, та і йому пояснити ситуацію не вдалося. Лише пожалкував, що старі працівники, котрі могли б щось знати, тепер уже не працюють. Заступник начальника відділу впорядкування департаменту міськвиконкому (догляд за пам'ятниками в їхньому віданні) повідомила: про літак чула, опікуватися ним — справа Садгірської райради, бо в департаменті у документах він як пам'ятник не фігурує.

Спроба з'ясувати щось про походження літака в обласній та міській радах ветеранів теж виявилася марною. Про літак щось чули, навіть колись його бачили, але в списках ветеранських організацій він як пам'ятник не значиться, не зареєстровано його і як культурну споруду. Втім, ветерани обіцяли розібратися.

Місцеві жителі, на очах яких грізна машина перетворилася на відходе місце, кажуть, що колись цей літак нібито вояки подарували місцевому Будинку піонерів (тепер «Дитячої творчості»), але й там жодного супровідного документа не знайдено.

Тим часом кілька тонн дюралюмінію з одного із понад десяти тисяч вироблених в СРСР МІГів вростає в землю, залишаючись улюбленим місцем для ігор дітлахів (удень), наркоманів та алкоголіків (увечері). Схоже, останні ще не відтягли дюралюміній на пункт прийому кольорових металів лише з поваги та шани до слави радянської зброї. А можливо, колись були піонерами, яким цей літак подарували. Проте 9 Травня ніхто ані квітів, ані вінків до підніжжя винищувача не поклав. Може, тому, що підніжжя вже нема.

Сергій СУЛИМА.

14 травня. Київ. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з послами країн—членів Європейського союзу і кандидатів на вступ до ЄС.

15 травня. Київ. Святкування Дня Європи, що відбувався під девізом «Європейський союз стає ближчим до України».

16 травня. Одеська область. Під час зіткнення рейсового автобуса «ЛАЗ» з вантажним потягом 17 пасажирів пішли з життя та ще 27 отримали важкі поранення.

17 травня. Львів. Пікети вчителів області біля стін мерії — з вимогами виплати заборгованості із зарплати.

18 травня. Сімферополь. Траурний мітинг з нагоди 60-ї річниці депортації кримських татар і представників інших національностей.

20 травня. На засіданні Верховної Ради України обговорювали ситуацію з участю наших миротворців у коаліційних силах в Іраку.

19 травня. Севастополь. Карнавал з нагоди 12-ї річниці Спілки дитячих організацій міста.

Сім днів з життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН.

СУСПІЛЬСТВО

Україна олімпійська: 1952—2004

Чи легка легка атлетика?

ІМЕНА

ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Першу золоту олімпійську медаль у легкій атлетиці приніс Україні знаменитий «ходок» із Сум Володимир Голубничий, Рим, 1960 р. Остання медаль дісталася киянці Інесі Кравець, Атланта, 1996 р. А загалом легкоатлети нашої країни завоювали на олімпійських іграх 22 чемпіонські медалі (в особистих і командних змаганнях).

Нинішня передолімпійська пора не на жарт непокоїть тих шанувальників української королеви спорту, котрі зневірилися у завжди оптимістичних прогнозах керівників нашої легкої атлетики. Перед сіднейськими іграми, пам'ятаю, Валерій Борзов, президент Федерації легкої атлетики України (ФЛАУ) і держтренер Валерій Александров на всі лади запевняли, що наші бігуни, стрибуни і метальники готові в Австралії до завоювання цілого «букета» нагород, зокрема і золотих медалей. А закінчилася справа, як відомо, дуже скромно — українська збірна здобула всього-навсього дві «бронзи».

Минуло чотири роки, і знову ми чуємо ті самі бравурні передолімпійські пісні. Як тільки українські легкоатлети начебто непогано виступили на зимовому чемпіонаті світу в Будапешті (5—7 березня), В. Александров (після неуспіху в Сіднеї його підвищили в ранзі — він став першим віце-президентом ФЛАУ) зібрав журналістів і запевнив їх у «повній бойовій готовності» своїх підопічних до афінських стартів.

Хотілося б повірити, але... Єдину нашу володарку будапештського «золота» штовхальницю ядра Віту Павлиш, якій керівники ФЛАУ пророкували одну з олімпійських нагород, знову викрито у вживанні допінгу, і тепер їй загрожує довічна дискваліфікація. Скромний результат бронзового медаліста будапештського чемпіонату стрибуна з жердиною Дениса Юрченка (5 м 70 см) здається ще менш значним порівняно, наприклад, зі стрибком на початку травня американця Тобі Стівенсона на 6 метрів. Молода вінничанка Наталя Добринська, котра в п'ятиборстві несподівано здобула на будапештській «Спортарені» срібну медаль, в Афінах має виступати в семиборстві, а перебудуватися за час, що залишився, ой як непросто.

Багатообіцяльним, безперечно, видається середньовик Іван Гешко, котрий зумів у Будапешті завоювати срібну медаль на 1500 м. Однак на цій престижній дистанції конкуренція має бути наджорстка, і претендуватиме на афінські медалі, звичайно, не тільки кенієць Курир, якому Гешко двічі встиг програти взимку.

Незважаючи на переможні нотки, що раз у раз звучали в устах керівників ФЛАУ під час підбиття підсумків будапештського чемпіонату, розчарувань він приніс значно більше, ніж радості. Кращий український стаєр Сергій Лебідь, нагадаємо, в бігу на 3000 метрів фінішував тільки дванадцятим; штовхальник ядра досвідчений Юрій Білоног, бронзова медалістка Сіднея стрибунка потрійним Олена Говорова, «висотниця» Віта Стьопіна замкнули вісімки фіналістів; сьомим виявився стрибун у висоту Андрій Соколовський; п'ятим «прилаштувався» стрибун у довжину Зюськов тощо. Годі й казати про те, що ніхто з молодих наших легкоатлетів, покликаних до збірної (крім багатоборки Добринської), нічим особливим відзначитися в Будапешті так і не зміг.

На Олімпіаді в Афінах, як заявив Валерій Борзов, Україну представлятимуть 35 легкоатлетів. Серед них, очевидно, будуть і славні наші майстри Жанна Блок та Інга Бабакова, котрі не виступали на зимовому чемпіонаті світу і цілеспрямовано готувалися до олімпійських поєдинків. Як іде ця підготовка, нашим шанувальникам легкої атлетики невідомо. Зате відомо, що конкурентки українських ветеранів (Блок — 32 роки, Бабаковій — 37 років) не дрімають. Меріон Джонс, наприклад, і після народження дитини вже набула неабиякої спортивної форми — на змаганнях у Ямайці на початку травня Джонс пробігла сто метрів за 11,10. Чи до снаги буде конкурувати з нею Жанні Блок?

Утім, коли з'являється певна ясність про ступінь готовності деяких наших легкоатлетів до олімпійських іспитів, на душі не легшає. У німецькому Наумбурзі, наприклад, 1—2 травня відбувся розіграш Кубка світу зі спортивної ходьби. Як там виступили спадкоємці нашого знаменитого олімпійського чемпіона Володимира Голубничого? У ходьбі на 20 км українські майстри Вальченко і Ковенко посіли 57-ме і 72-ге місця, на дистанції 50 км усі троє наші ходоки були дискваліфіковані.

Останній — червневий — передолімпійський збір легкоатлетів визначить, хто представлятиме країну на Іграх в Афінах. Кандидатів нібито в надлишку, але чи вдасться кому з них піднятися на олімпійський п'єдестал?

Олександр БАШКАТОВ.

На знімках: «зірки» української легкої атлетики — стрибає Сергій Бубка; бронзовий призер токійської Олімпіади Ігор Тер-Ованесян **(ліворуч)** і чемпіон Ігор-64 Валерій Брумель із своїм тренером львів'янином Дмитром Оббаріусом.

НАМІРИ

З нагоди естафети можуть оголосити вихідний

День естафети олімпійського вогню, етап якої пройде вулицями Києва, в столиці можуть зробити вихідним. Про це повідомили у Київміськдержадміністрації. Робиться це, щоб під час проведення естафети 5 липня (з 15.00 до 22.30) зняти проблеми пробок на дорогах. На організацію естафети з бюджету столиці планово виділити 1,5 млн. гривень. Гроші підуть на оформлення траси олімпійського вогню. А під час проходження естафети по мосту Патона на Дніпрі збираються влаштувати водяну феєрію.

Факел вулицями головного міста держави пронесуть брати-боксери Володимир та Віталій Клички, головний тренер збірної України з футболу Олег Блохін, відомі гімнастки, олімпійські чемпіонки Стелла Захарова, Лілія Подкопаєва, Людмила Турищева, Катерина Серебрянська, співачка Ані Лорак, гендиректор компанії UMC Ерік Франке, президент компанії «Київстар-GSM» Ігор Литовченко, посол Кореї в Україні Сунг Йо Лі, гендиректор телекомпанії ICTV Олександр Богуцький, олімпійський чемпіон Олександр Волков, Герой Радянського Союзу, учасник Великої Вітчизняної війни, 82-річний ветеран спорту Борис Кошечкін, **інформує «Інтерфакс-Україна».**

Регата пам'яті

Вітрильний спорт. Позавчора в День банкіра відбулася прес-конференція, присвячена п'ятим стартам крейсерських яхт за Кубок Вадима Гетьмана. Регата за традицією проходитиме на акваторії Київського водосховища з 27 по 31 травня.

Змагання, що народилися 2000 року, присвячують пам'яті визначного політичного та державного діяча України Вадима Гетьмана. Відомо, що Вадим Петрович був великим прихильником спорту. А ще він вважався популяризатором професіоналізму, чесної та якісної гри — цінностей, однаково притаманних і атлетам, і бізнесменам. **До речі, «Голос України» всі ці роки надавав широку інформаційну підтримку престижному заходу.**

Якісно інший рівень проведення регати, перша в історії участь міжнародних команд у змаганнях за «Інноваційний приз» — про це та інше розповіли представникам ЗМІ організатори та спонсори.

Серед них — майстер спорту міжнародного класу, член оргкомітету, член правління компанії ІСФП Юрій Семенюк, голова правління ІСФП, секретар оргкомітету регати Юрій Власенко, представник компанії СП «Віннер Форд Київ» Тетяна Забродська, президент банку «Надра» Ігор Гіленко, голова директорів Української міжбанківської валютної біржі Олег Андронов.

Цікава статистика

У попередніх регатах участь узяли 184 спортовці. З них 88 — майстри спорту, одинадцять — майстри спорту міжнародного класу. На старти виходили 26 яхт, одинадцять суден — учасники всіх перегонів. Загалом пройдено 328 морських миль, загальний час двадцяти одного перегона становить 67 годин і п'ять хвилин.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Беріть, поки даю

Він зайшов до нашого редакційного кабінету так упевнено, ніби до власної хати. Спочатку підморгнув голопузій дівці на настінному календарі, а вже потім недбало кивнув нам. Далі важко зітхнув і, присівши на край столу, нарешті озвучив мету візиту:

— Ось прийшов для інтерв'ю. Беріть, поки даю.

— Ви — соліст гастролюючої в нас рок-групи «Курячий послід»? — ляпнув я перше, що спало на думку, бо пригадав яскраву афішу на будинку навпроти.

Він аж трохи образився:

— Хіба в мене не всі вдома?

— Даруйте, — спробував виправити я помилку, — тоді, мабуть, маємо честь вітати щойно купленого центрального форварда нашого «Губернатора»?

— Ще чого не вистачало!

— Ага. Здається, збагнув. Ви один з тих відчайдухів, які експериментували над своїм організмом, намагаючись проіснувати тільки на офіційну зарплату чи пенсію? Чули-чули...

— Знущаєтесь? Я...

Та спілкування з чоловіком-загадкою захопило так, що я навідріз відмовився від його підказування і ризикнув самостійно відшукати відповідь.

— Почекайте, почекайте... Як це я відразу не здогадався? Ну, звичайно! Ви стали свідком приземлення НЛО. І навіть устигли поспілкуватися з інопланетянами. А ще побували на борту літаючої тарілки і трохи політали між зірками з космічним вітерцем! — Сам такий!

— Позбавляєте від алкогольної залежності власним радикальним методом?

— Не знаю, не пробував.

— Може, любите, не проти ночі буде сказано, дивитися телевізійну рекламу?

— Що я, псих!

— Отримали місячну зарплату вже навіть за червень—липень нинішнього року ? — Думав, це серйозна установа. Я, мабуть, піду...

— Стійте! — вже майже горлаю.

— Може, навчили папугу виголошувати обіцянку не висувати свою кандидатуру на президентських виборах? Так не ви один...

— Подумаєш! Він сам навчився, куняючи біля телевізора.

— Тоді ж яка, даруйте на слові, лиха година вас сюди занесла?

Чоловік-ребус непоспішно зняв кашкет, змахнув з чола піт і нарешті вичавив із себе:

— Я той... як його, коротше, я теж не братиму участі в президентських виборах! Точно! Так і пропишіть.

Мені заціпило. І якби не стіл, щелепа, мабуть, упала б на підлогу. Та я все-таки спромігся на ще одне запитання:

— Чому?

Відвідувач, як справжній актор, витримав паузу, хитро посміхнувся і підніс догори вказівний палець: — Бо в мене теж немає ніякісінських шансів.

...Його останні слова: «Ну, бувайте, бо мені ще на телебачення треба», — я вже ледь-ледь розчув, немов крізь сон.

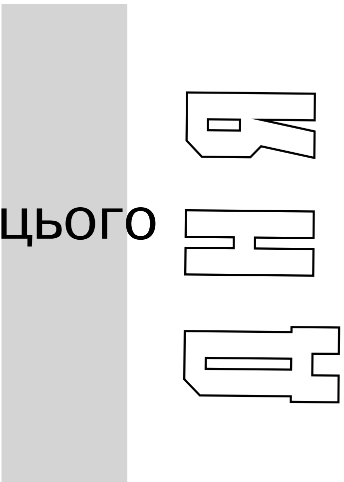
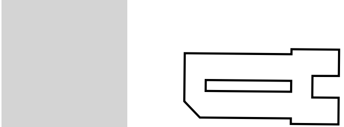
Павло КУЩ.

Донецьк.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Цього дня

■ 1630 р. Під Переяславом українські повстанці під проводом Тараса Трясила розбили армію польського гетьмана Конецпольського. ■ 1861 р. Тараса Шевченка перепоховано в Каневі. ■ 1879 р. Народився художник Федір Кричевський. ■ 1914 р. Народився Микола Макаров, конструктор стрілецької зброї (пістолет ПМ). ■ 1919 р. Помер Остап Нижанківський, композитор і диригент. ■ 1939 р. Гітлер і Муссоліні уклали так званий сталевий пакт — про воєнний союз Італії та Німеччини. ■ 1982 р. У Києві відкрито пам'ятний знак на честь 1500-річчя його заснування.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Усе куплено

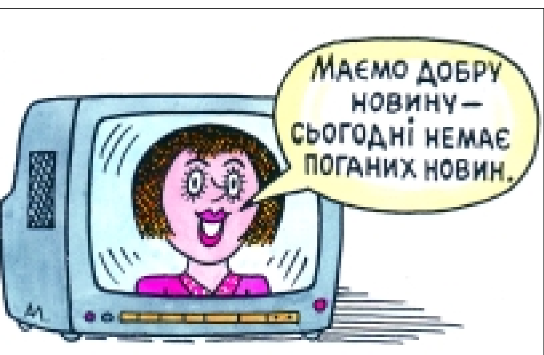
Судячи з того, що мафії у Березі Рябкової Кістки все ще нема —мафія у цій країні безсмертна.

Чому так?

У Березі Рябкової Кістки торжествує свобода слова, відкритість, гласність, а прізвище вождя вголос чомусь практично не називається.

Із достовірних джерел

А ноги жінці Бог створив із чоловічої уяви.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

ТБ-плюс

На телебаченні Бананового Маразмадору тепер раз на тиждень виходить десятихвилинна передача, присвячена вивченню конституції. Весь інший ефірний час з екранів не сходять нахабні пики тих, хто цією конституцією нехтує.

Чи знаєте ви, що...

негативніше за негативи може бути лише позитив від уряду?!

Увага!

Мафіозний клан «Кизяківщина» оголошує всім зацікавленим особам про свою перереєстрацію у благодійний фонд «Кизячки».

Факт

Ті, що стверджують, нібито у країні заборонена сатира, мабуть, не слухають радіо, не дивляться телевізор, не читають газет. Інакше, вони знали б, що від гострої сатири під ногами тещ, сантехніків, любителів заглядати у чарку просто горить земля.

Нетрадиційно

У селі Кизяківка відкрито ще 75 центрів нетрадиційної медицини. Взагалі, лікування в них цілком традиційне, нетрадиційні лише методи вибивання з хворих грошей.

Олександр ПЕРЛЮК.

МІНІ-БАЙКИ

Неудача

— Невдалий ниньки видався деньок,
Лиш трьох перечепив, — зітха Пеньок...

Створюємо лице

Чи була б Газдиня гонориста
Без Обручки, Кульчиків, Намиста?..

Треба й сірих

— Барвиста я, фігурна, гарна!
Красу мою цінує всяк! —
Пишалась Плитка тротуарна.
На трасі ж працював Асфальт-сіряк...

Вміла статистика

У неї вміння вистача
Так дані звести та підбити:
З яйця протухлого — Курча,
Із Жаби Жеребця зробити...

Немедяно було...

Мамалигу лем лигали
Місяцями нелегали...

Сергій КОВАЛЬ.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Туманно-притаманно

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Михайло Корнієнко, перший заступник міністра МВС (коментуючи дії правоохоронних органів під час скандальних виборів у Мукачевому):

— Міліція робила все, що їй притаманне.

Від чергового:

— Повністю ця генеральська формула має звучати так: коли виборці голосують, як притаманно нормальним людям, влада сприймає це, як притаманно саме нашій владі. То що залишається робити нашій міліції?

З п'ятої точки

Іван Різак, голова Закарпатської облдержадміністрації:

— Якщо окремі політики, подібні до Ющенка, ставлять очевидні речі з ніг на голову, вустами своїх нардепів поширюють абсолютну брехню і при цьому успішно провокують парламент на прийняття абсурдних рішень, то саме це і є найбільш реальна загроза для майбутнього нашої держави.

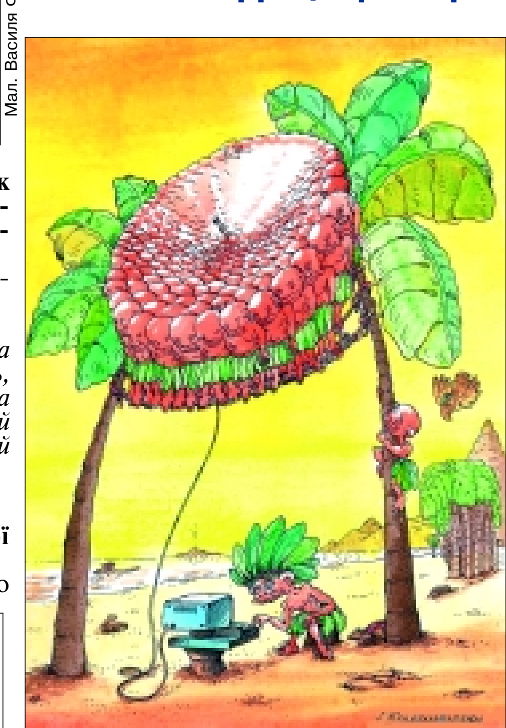
Від чергового:

— Якщо дивитися на очевидні речі — вибори в Мукачевому — саме з тієї точки, з якої дивиться пан Різак, то стає видно, звідки ростуть ноги на Закарпатті — з Голови...

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Він і в Африці прем'єр

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

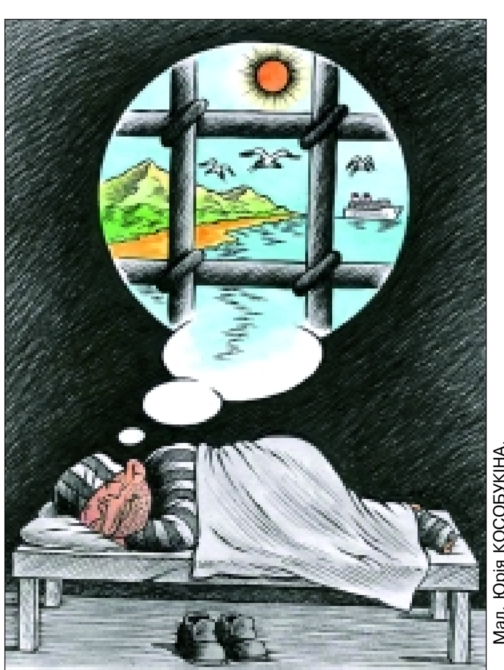
Ганна Герман, прес-секретар прем'єр-міністра:

— І коли я, дві з половиною години поспілкувавшись із прем'єром, вийшла від нього, то подумала, чорт, він, як Африка...

Від чергового:

— А коли ми послухали вас на прес-конференції, то дві з половиною години приходили до тями, а потім подумали, боже, вона, наче з Бананового Маразмадору...

Як не по столу, так по лобі

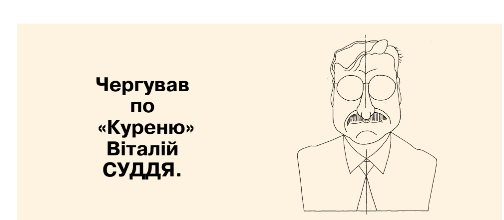

Мал. Юрія КОСОБУКІНА.

Анатолій Кінах, колишній прем'єр-міністр України:

— Методом удару кулаком по столу питання про єдиного кандидата не вирішується.

Від чергового:

— Віднині воно в нас вирішуватиметься методом удару кулака по лобі! І це, як стверджує новий прес-секретар В. Януковича, «... для мільйонів українських хлопців, які не знають, що їм робити, приклад того, як у цьому житті виживати».

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Астрологічний прогноз на 23—30 травня 2004 року

Цей тиждень вирішальний. Ви маєте зробити вибір, який визначить спосіб життя на багато років. Якщо зможете позбутися самообману й ілюзій і подивитися розсудливо на обставини, в яких ви перебуваєте, побачите реальні перспективи.

ОВЕН. Зосередьтеся на ремонті квартири, на купівлі-продажу нерухомості або на стосунках з батьками. Приймаючи рішення, пам'ятайте, що це надовго. Сприятливий час для зміцнення старих або налагодження нових романтичних стосунків.

ТЕЛЕЦЬ. Приймете рішення про стосунки з родичами і сусідами. Намагайтеся досягнути порозуміння. Для багатьох велике значення матимуть навчання, інтелектуальна діяльність і поїздки. А нові знайомства будуть тривалі.

БЛИЗНЮКИ. Доведеться вирішити питання про добробут, матеріальне становище й визначитися з джерелом заробітку. Зможете сформулювати систему цінностей, яка матиме для вас значення в найближчі роки. На цьому тижні можете владнати непорозуміння з партнерами з-за кордону.

РАК. Визначаєте для себе новий спосіб дій. Треба подумати про зміну свого іміджу, мало того — взяти на себе відповідальність не на словах, а на ділі. На цьому тижні друзі можуть спокушати вас — не піддавайтеся, інакше дуже пошкодуєте.

ЛЕВ. Внутрішня робота приведе до важливого рішення, за яким будуть конкретні дії. Вам краще не афішувати своє рішення, набагато дійовішими будуть вчинки і справи, навіть якщо їх ніхто не помітить. Тільки не обманюйтеся, що можете поїхати надовго і так вирішити проблеми.

ДІВА. Рішення, які вам доведеться прийняти, стосуватимуться друзів, однодумців і громадської діяльності. Не бійтеся труднощів і відповідальності — ви з цим впораєтесь. А це, в свою чергу, сприятиме підвищенню вашого авторитету.

ТЕРЕЗИ. Треба визначити свою життєву мету, якщо вона реальна, ви її досягнете. На цьому тижні може бути багато турбот, пов'язаних з іноземними гостями або з питаннями, що стосуються вищої освіти. По допомогу звертайтеся до друзів.

СКОРПІОН. Перед вами стоятиме завдання визначити свої стосунки із зарубіжними партнерами або тими, хто перебуває дуже далеко. Приймаючи рішення, пам'ятайте, що ця співпраця буде довготривала.

СТРІЛЕЦЬ. Перед вами постане потреба вирішити питання, пов'язані з податками, спадщиною або чужими грошима. Не беріть позик, кредитів, не позичайте самі грошей і нікому не давайте в борг, ви надто довго їх віддаватимете або отримуватимете.

КОЗЕРІГ. Доведеться приймати важливе рішення, що стосується партнерських і подружніх стосунків або судових розглядів, але пам'ятайте, що це може затягнутися на довгі роки. На цьому тижні можете вирішувати питання спадщини і чужих грошей.

ВОДОЛІЙ. Слід вирішити, виконання яких обов'язків буде для вас важливим і головним на тривалий час. Відхід від цього рішення може лише ускладнити життя. Протягом тижня будете схильні витрачати гроші на задоволення, дітей або кохану людину.

РИБИ. Головним буде прийняття рішення, що стосується ваших любовних справ, дітей або хобі. Не забувайте, що це рішення матиме силу досить тривалий час. Можна зосередитися на хатній роботі, наприклад, зробити у квартирі перестановку або купити сучасну побутову техніку.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Травень ліс прибирає — літо в гості накликає

22 травня — Миколая. В кожнім році два Миколи: на першого Миколи не буває холодно ніколи, а на другого Миколи не буває тепла ніколи.

23 травня — Симона (Семена) Зілоти. Семенове зіло, Миколин батько. Цього дня жінки-знахарки до схід сонця збирають лікарські трави.

24 травня — Мокія. Мокіїв день мокрий — все літо буде мокре.

25 травня — Єпіфанія. Якщо Єпіфан вранці зодяг червоний жупан, то все літо буде сухе й жарке.

26 травня — Ликерії. З цього часу ночі стають паркі, починають з'являтися комарі. Ликерія прилетіла й припала до тіла.

27 травня — Ісидора. Теплий Сидро — на тепле літо.

28 травня — Пархома-теплогрія. Прийшов Пархом — тішся теплом.

Прикмети травня

■ Якщо травневий дощ починається великими краплинами, то він ненадовго.

■ Мурахи, павуки чи бджоли виявляють велику активність — погода буде добра.

■ Якщо в травні часті зірниці — буде добрий урожай.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011092.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»